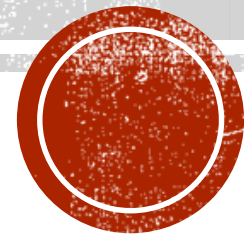

„Kutatási hatás növelése”

ÁTTEKINTÉS

- Csoportalkotás (3-5 perc, érkezéskor)
- Bemelegítő feladat (13-14 perc)
- Szöveg puzzle (30-40 perc)
- Csoportalkotás (3-5 perc)
- Vernissage (30-40 perc)
- Check-out (csoport méretétől és aktivitásától függően, kb. 10 perc)

- Teljes idő: 90-120 perc

BEVEZETÉS

- A résztvevőkből 4 (max. 5) csoportot alakítunk
(Csokipapír márka módszerrel)
- A csoportok egy-egy asztal körül foglalnak helyet.

ESZKÖZTÁR

A csokipapír szerinti csoportalkotás

<https://www.thebalancecareers.com/meet-and-greet-meeting-ice-breakers-1918416>

A tréning előkészítésekor csokikat kell vásárolni aszerint, hogy hány csoportot akarunk létrehozni. Ahány csoportot akarunk, annyi csokimárkából kell csokikat venni, úgy, hogy minden résztvevőnek jusson egy, plusz az asztalok számára is egy-egy.

A csoportokat majd asztalok köré ültetjük, ezért minden asztal közepére kiteszünk egy – egy csokit. A többi csokit egy nagy zsákba (dobozba) rejtjük, és a résztvevők belépéskor húznak egyet belőle. A kihúzott csoki márkája alapján kell az asztaloknál helyet foglalni a résztvevőknek. (Persze ne egye meg senki az asztal közepén található csokit.) Ha már mindenki jókedvűen helyet foglalt, jöhet a többi kérdés, feladat.

További bemelegítő (icebraker) ötletek:

<https://www.thebalancecareers.com/top-ice-breakers-1918426>

BEMELEGÍTŐ FELADAT

- **A csoport tagjai találjanak 5 közös dolgot egymással**

Rövid (5 perces) közös tanácskozás

(A 3. percben jelzés, hogy közeleg a vége)

- **Összegzés:** Minden csoportból valaki elmondja, ill. flipchartra felírja a közös jegyeket.

(kb. 8-10 perc – csoportonként 2 perc)

FŐ FELADAT – SZÖVEG PUZZLE

Előkészület:

- A bevezetőben kialakított csoportok maradnak [a „szervezők / levezetők / trénerek” közül egy-egy fő csatlakozik hozzájuk - ők aktívan nem vesznek részt a megoldásban, csak tippeket adhatnak, ill. ha nagyon elterelődne a témáról a beszélgetés akkor visszatereli a csapatot a helyes irányba].
- A kirakandó szövegek nyomtatása és darabolása a csoportok számának megfelelően (minden asztal megkapja az összes szöveget).

A feladat ismertetése:

- **A „Háttér információ” (dia) + feladat:**
 - A verzió: A csoportok húznak egy „címszót” és az ahhoz tartozó szöveget kell összerakniuk a darabokból.
 - B verzió: Minden csapat megkapja a szövegeket valamint a „címszavakat”, majd a szövegek összerakása után meg kell hozzá találni a megfelelő „címszót” is
- A szövegek kirakása után ellenőrzés (a helyes cím + szöveg egy-egy önálló dián kivetítve és felolvasva)

Szükséges idő: szövegkirakás kb. 15-20 perc (vége előtt 3 perccel jelezni), plusz ellenőrzésre: 10-15 perc (csoportonként 2-3 perc).

Háttér info

Doktorandusz hallgató vagyok, jövő évben végeznem kell. Ebben az évben publikálnom kell két cikket. Az egyik már kész is van, de a Könyvtárban arról tájékoztattak, hogy a nagy érdeklődés miatt márciusban elfogyott az APC pénz. Sürget az idő...

Milyen lehetőségeim vannak? Milyen megfontolásokat kell figyelembe vennem ebben a helyzetben?

imgflip.com

Képek forrása: <https://www.shutterstock.com> + gif
maker: <https://imgflip.com/gif-maker>

Repozitóriumi elhelyezés ...

Felfedeztem, hogy a könyvtár üzemeltet olyan adatbázist, ahova feltölthetem a cikkemet és elérhető lesz.

A publikációval a kiadó rendelkezik. Megtehetem azt hogy feltöltöm az intézményi repositóriumba, és onnan bárki letöltheti? Elfogadja ezt a kutatásfinanszírozó? Hol találok erről biztos információt?

A könyvtárosok szerint a folyóiratok megengedőek abban, hogy a művem kéziratát feltöltssem és elérhetővé tegyem. Ezt a SherpaRoMEO adatbázisban kell ellenőrizni. Megnéztem – tényleg lehetséges az általam választott folyóiratban! Akkor ez nem kerül semmibe...

De vajon megtalálják majd? Növekszik ezzel az idézettségem?

Egy könyvtári tréningen azt hallottam, hogy a repositóriumot aratják keresőszolgáltatások, így sok helyen sokan meg fogják találni. Az Unpaywall-on keresztül a Web of Science-ben is elérhetőek lesznek a cikkeim a repositóriumból!

Olyan szolgáltatásokon keresztül mint a Zenodo, adat- és szövegbányászatot végeznek a publikációk szövegén, ezzel összekötik hasonló kutatásokkal.

Bízhatok a könyvtárosokban?

Predátorok

Eszembe jutott egy remek lehetőség, a múltkor kaptam egy felkérő levelet egy rangosnak látszó folyóirattól.

Bár a neve kicsit gyanús volt - International American Indian Journal of Review. Azt ígérték, hogy két, legfeljebb három hét alatt lektorálják a beküldött cikket 100 USD-ért. Ennyit talán összead a tanszék (legfeljebb egy ideig nem lesz papír a fénymásolóban).

Bementem a témavezetőmhöz, elmondtam neki az ötletem, ő elkezdett hangosan kacagni. Hizlalni akarsz a predátorokat? - kérdezte. Kiderült, hogy az ötletem hatalmas öngól lenne a kutatói pályám szempontjából. Ezt a predátor kiadós ügyet érdemes jól megjegyezniem.

Este a csapatépítő teázásnál a mellettem ülő szociológus kolléga is megerősített a kételyben. Ő egyszer majdnem bedőlt a predátor trükknek. Az lett neki gyanús, hogy a kiadó azt állította, hogy az EBSCO indexeli a folyóiratot, azt persze nem írták, hogy melyik adatbázis. Feldühítette őt a dolog és talált még néhány valótlan állítást a kiadó honlapján.

Másnap a könyvtárba mentem, ott annyi a folyóirat van, mint mákszem a zsákban, hátha találok egyet, ahol megjelenhet a cikkem. Egy könyvtáros kolléga említette, hogy van két ötlete. Először a DOAJ-t ajánlotta. Keressek benne gyémánt/platina folyóiratot (pedig mondtam, hogy nem metallurgiával foglalkozom). Találtam néhányat, ahol valóban nem kell APC-t (ha jól emlékszem ez talán a közlési díj) fizetnem.

Másodszor javasolta, hogy nézzem meg az egyre több tudományterületen elérhető preprint szervereket (ArXiv, SocArXiv, PsyArXiv vagy a RePEc-hez tartozó MPRA, ami nem inkább egy tudományterületi megaműhelytanulmányosorozat). Ezeknél a tudós kollégák nyíltan véleményezik a cikkemet. Azon elgondolkodtam egy kicsit, hogy vajon ki merjem-e tenni a cikkem. De végül arra jutottam, hogy a folyóiratokba való kerülésnél is kapnék bírálatokat, akkor meg lehet másnak is hasznos, ha ez nyilvános.

ORCID, CC

... Így megakadtam a cikkbeadási folyamat közepén.

Pedig már regisztráltam is magam a kiadó oldalán sőt még külön ORCID azonosítót is csináltam, mert ezt az adatomat is kérte az űrlap. A nevemet és a tanulmányaimmal kapcsolatos alap-adatokat adtam meg, és még pár dolgot a kutatásommal kapcsolatban.

Ez állítólag arra jó, hogy egyfelől engem azonosítson, másfelől a hozzám kapcsolódó többi cikkről és tevékenységről is tájékoztat. Szerencsére nem vész kárba ez az erőfeszítés, mert ennek hosszútávon mutatkoznak meg az előnyei.

Azt terveztük a témavezetőmmel, hogy open accessként tesszük közzé a cikkünket, és én leszek a levelező szerző! A cikk beadási folyamat során el kell fogadnom valamiféle licencet az open access megjelenéshez., Pont felgöngyölítettem mi lehet ez a fogalom, mert még nem hallottunk erről.

A Wikipédián találtam egy részletes ismertetőt, ami eligazított: Ezek a Creative Commons licencek, ami a szerzői jogok egy formája. Szerzőként a nyílt elérésű cikk további felhasználhatóságáról rendelkezem akkor, amikor megjelölöm valamelyik licenc formát.

Különböző betűjelek jelzik azt, hogy milyen feltételek mellett engedélyezem a cikk további megoszthatóságát, illetve felhasználását, átalakítását, Például a CC-BY azt jelenti, hogy bárki szabadon felhasználhatja a cikk tartalmát, CC-BY-ND pedig azt jelöli, hogy a további felhasználó ugyan megoszthatja a cikket, de nem változtathat rajta.

Abban mindegyik változat közös, hogy engem meg kell nevezzen, mint a forrás létrehozóját, és így ezzel növelik a hivatkozásaimat..

Erre most kiderült, hogy elfogyott az igénybe vehető APC keret, és nem tudjuk open access megjelentetni a cikket. Újra kell terveznünk.

Szerencsére még választhatom a standard módon történő megjelenést, mert ez jó folyóirat, kár lenne teljesen előről kezdeni az egészet.. Viszont e mellett még meg kell találni a módját annak, hogy tudjuk még szabadon elérhető formában is elhelyezni a cikkünket.

Overlay journals

Az interneten olvastam egy olyan folyóiratról, ami nem hoz létre saját tartalmakat, hanem a már meglévő, online szabadon hozzáférhető cikkek/írások közül válogat és ezeket adja újra közzé. Mégis milyen folyóirat lehet akkor ez? Beküldhetem egy ilyen folyóiratnak az írásomat?

Megkérdeztem a könyvtárost és azt mondta, ennek is van ISSN száma (ez is valamiféle azonosító szám), de nem jelenik meg nyomtatásban, hanem csak online. Azt is mesélte, hogy ezeknek az a célja, hogy segítsék a cikkek elektronikus változataihoz való szabad hozzáférést, és emellett online publikálási lehetőséget is biztosítanak a szerzőknek, sőt a legjobb dolog az egészben, hogy semmilyen költsége nincs, mivel ez is egy olyan gyémánt folyóirat szolgáltatás. (A gyémántot mint követ/ékszert ismerem, de hogy szolgáltatás is van gyémántból, na ez nekem totálisan új.)

Jobban utánanéztam a neten és megtudtam, hogy ennek a folyóiratnak a szerkesztői elfogadják azt is, ha szerzőként beküldöm a saját kéziratomat, de úgyis megtalálhatják az írásomat, ha felrakom egy preprint szerverre vagy online repozitóriumba/adatbázisba (pl. arXiv.org -- <https://arxiv.org/>, OAISTER -- <http://www.oclc.org/oaister>, stb.). Ha elfogadják vagy kiválasztják és átmegegy szakértői bírálaton, akkor ingyen megjelentetik a kutatási területemhez kapcsolódó online folyóiratban.

Valaki mondja már meg nekem, hogy most akkor mennyivel kaphatok többet ezzel, mintha csak a feltölteném egy tárhelyre az írásomat? Miért jobb ez nekem? Ott is írhat hozzá valaki bírálatot/véleményt, vagy nem? Bár jobban belegondolva, azzal ha átmegegy a szakmai válogatáson/bírálaton, akkor az olyan mintha sikerülne a vizsgám, mert ez jelenthet egyfajta minőséget. De lehet, hogy rosszul gondolom?

Beszélgettem a barátommal aki egy másik egyetemre jár, neki azt mondták, hogy a folyóirat szerkesztői a cikk megjelentetéskor csatolnak hozzá egyéb adatokat is (mondott valami metaadatokat, további linkeket a későbbi módosításokhoz is, absztraktot, azonosítókat, stb.) s ezzel még többen megtalálhatják, sőt a sok link közül valahol csak megmarad a netes felhőben, és ezzel is nőhet a láthatóságom, vagy nem?

“I thought I
was prepared.
I knew the theory.
Reality’s different”

Dr Amelia Brand, Interstellar

ÚJ CSOPORTOK ALKOTÁSA

- Pl. 1-2-3-4 módszerrel

VAGY

- Születési hónap/nap szerint sorban állítjuk a résztvevőket, és a sort egyenlő részekre osztjuk

VERNISSAGE FELADAT

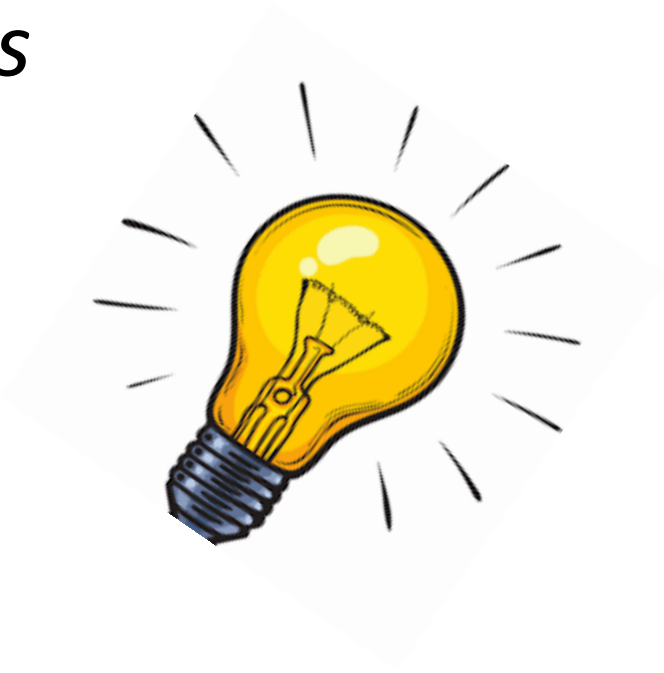
- A feladathoz négy előkészített flipchart és színes filctollak kellenek.
- A feladat asztalonként egy-egy témához kapcsolódóan a következő kérdésekre kell választ adni/szemponthozat gyűjteni három mondatban.
 1. Mi ez?
 2. Mire jó?
 3. Mi a célja?
- A négy téma: repozitóriumok, overlay journals, Creative Commons, ORCID
- A feladat 4 körből áll.
- Témánként az első csoportnak 10 perce van a válaszra. Miután lejárt az idő a csapatok elindulnak a következő témához/flipcharthoz. A második témától kezdve 5 perc áll rendelkezésre arra, hogy ! vagy ? jelet és esetleg ehhez kapcsolódó szöveges kiegészítést vagy kérdést tegyenek a korábbi (előző csapat/ok által leírt) válaszokhoz, aszerint, hogy mi az amit hangsúlyoznának, értelmezendő, nem értenek egyet.
- A feladat végén asztalonként az utolsó csapat 5 percben összefoglalja a lapon lévő válaszokat.
- Erre a feladatra összeségében a 40 percet szánunk (tisztá játékidő 30 perc).

CHECK OUT

Flipchart-ra vagy diára illusztrációval 3 kérdés

Búcsúzól...

- Mit tudtál meg az open science-ről?
- Mi az ami, azonnal hasznosítható a munkádban?
- Milyen új szempontokkal lettél gazdagabb?

KÖSZÖNJÜK A RÉSZVÉTELT!